

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 640/2011/AN - Eiropas Komisijas valodu politika attiecībā uz sabiedrisko apspriešanu

Lēmums

Lietā 640/2011/AN - Uzsākta {0} 14/04/2011 - Atzinuma projekts par {0} 24/11/2011 - Lēmums par {0} 04/10/2012 - Iesaistītā iestāde Eiropas Komisija (Izteikts aizrādījums) |

Sūdzības iesniedzējs, Spānijas advokāts, sūdzējās Eiropas ombudam par faktu, ka Eiropas Komisija publicējusi sabiedrisko apspriešanu tikai angļu valodā.

Ombuds uzsāka izmeklēšanu ne tikai par problēmu, ko rada konkrētās sūdzības iesniedzēja minētās apspriešanas nepieejamība citās valodās, izņemot angļu valodu, bet arī par vispārējo problēmu saistībā ar Komisijas valodu politiku sabiedriskās apspriešanas procedūrās. Ombuda veiktā izmeklēšana atklāja, ka ļoti nedaudzas sabiedriskās apspriešanas tiek rīkotas visās ES oficiālajās valodās. Turklāt šis valodu lietojums nav prognozējams, jo vairākas apspriešanas, kuru mērķauditorija ir plašāka sabiedrība, tiek rīkotas vienā valodā vai ļoti mazā skaitā valodu. Šie gadījumi ir uzskatāmi par kļūdām pārvaldē.

Ombuds iesniedza Komisijai ieteikuma projektu, norādot, ka tai būtu jāpublicē visas rīkotās apspriešanas visās ES oficiālajās valodās vai pēc pieprasījuma jānodrošina pilsoņiem tulkojums. Viņš arī ieteica Komisijai izstrādāt nepārprotamas, objektīvas un pamatotas vadlīnijas par Līguma valodu izmantošanu sabiedriskajā apspriešanā un informēt par tām pilsoņus.

Komisija noraidīja ombuda pirmā ieteikuma projektu. Attiecībā uz otro ieteikumu Komisija pieņēma zināšanai ombuda viedokli par nekonsekvenci oficiālo valodu lietojumā un apņēmas izstrādāt saskanīgāku valodu politiku sabiedrisko apspriešanu jomā. Ombuds uzskatīja, ka Komisija nav pareizi īstenojusi viņa ieteikuma projektus. Ņemot vērā to, ka Eiropas Parlaments tikko pieņēma rezolūciju "Sabiedriskā apspriešana un tās pieejamība visās ES valodās", kas attiecās uz ombuda ieteikuma projektu jomu, ombuds neuzskatīja par lietderīgu iesniegt Eiropas Parlamentam īpašo ziņojumu. Tādēļ viņš slēdza izmeklēšanu, izsakot kritisku piezīmi. Ombuds informēja Eiropas Parlamentu par savu lēmumu, lai to varētu ņemt vērā, kad Parlaments novērtēs Komisijas atbildi uz savu rezolūciju.

levešana

1. Šis izmeklēšanas pamatā ir individuāla sūdzība par īpašu sabiedrisko apspriešanu, ko Komisija uzsāka tikai angļu valodā. Tomēr sūdzībā ombuda uzmanība tika pievērsta vispārīgajiem jautājumiem, kas ir tās pamatā, proti, Komisijas valodu politikai sabiedriskajās apspriešanās. Par šo jautājumu Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju 2012. gada 14. jūnijā.

Sūdzības priekšvēsture

2. Eiropas Komisija 2010. gada 7. oktobrī publicēja paziņojumu [1], kurā izklāstītas idejas turpmākai nodokļu uzlikšanai finanšu nozarē. Pēc tam Komisija 2011. gada 22. februārī sāka sabiedrisko apspriešanu par nodokļiem finanšu nozarē ("apspriešanās"). Paziņojums par apspriešanos [2] tika publicēts franču, angļu un vācu valodā, savukārt apspriešanas dokuments ("papīrs") bija pieejams tikai angļu valodā [3]. Sabiedrība tika aicināta iesniegt piezīmes par šo dokumentu līdz 2011. gada 19. aprīlim.

3. Sūdzības iesniedzējs, Spānijas advokāts, 2011. gada 9. martā rakstīja Komisijai, lūdzot, kad būs pieejams dokumenta tulkojums spāņu valodā.

4. Komisija 2011. gada 11. martā atbildēja, ka dokuments ir publicēts tikai angļu valodā, ņemot vērā "*laika jautājumu*" un tā tehnisko raksturu. Komisija paskaidroja, ka Parlaments, Padome un pati ir pieprasījusi, lai finanšu nozares nodokļu ietekmes novērtējums būtu sagatavots līdz 2011. gada vasarai, un tāpēc apspriešanās tika sākta, tiklīdz bija pieejama versija angļu valodā. Komisija uzskata, ka dokumentu tulkošana citās valodās būtu aizkavējusi apspriešanos un padarītu neiespējamu līdz vasarai saņemto atsauksmju novērtēšanu.

5. Turklāt Komisija minēja, ka, ņemot vērā apspriešanas tehnisko raksturu, tā galvenokārt bija vērsta uz ieinteresētajām personām finanšu nozarē. Šo iemeslu dēļ Komisija savu publikāciju angļu valodā kvalificēja kā "*vienkāršu praktisku risinājumu, ņemot vērā apstākļus*", bet precizēja, ka ieinteresētās personas var iesniegt savus komentārus jebkurā ES valodā.

6. Sūdzības iesniedzējs nebija apmierināts ar Komisijas nostāju un 2011. gada 11. martā vērsās pie ombuda.

Par izmeklēšanas priekšmetu

7. Ombuds sāka izmeklēšanu par šādu sūdzībā norādīto apgalvojumu un prasību.

Apgalvojums:

Komisija nenodrošināja, ka apspriešanas dokuments par nodokļiem finanšu nozarē tiek publicēts visās Savienības oficiālajās valodās.

Apgalvojums:

Komisijai principā būtu jāpublicē apspriešanās dokumenti visās Savienības oficiālajās valodās vai pēc pieprasījuma jānodrošina iedzīvotājiem tulkojums.

8. Ombuds arī lūdza Komisiju atzinumā pievērsties šādiem jautājumiem:

(I) Vai Komisija apsvēra iespēju pēc publicēšanas pārtulkot apspriešanas tekstu citās Līguma valodās? Apstiprinoši, kāpēc tā to nedarīja?

II) Vai Komisija apsvēra iespēju pēc iedzīvotāju pieprasījuma tulkot apspriešanas dokumentu? Vai tā ir saņēmusi šādus pieprasījumus?

III) Vai Komisija apsvēra iespēju informēt pilsoņus par to, ka tā pieņems komentārus jebkurā Līguma valodā? Apstiprinošas atbildes gadījumā — kāpēc tā to neminēja apspriešanas dokumentā?

IV) Vai Komisija apspriešanā ir saņēmusi atsauksmes no plašas sabiedrības? Apstiprinošas atbildes gadījumā — kādā(-ās) valodā(-ās) tās tika sagatavotas?

9. Visbeidzot, ombuds informēja Komisiju, ka viņš būtu pateicīgs, ja Komisijas atzinumā būtu īpaša atsauce uz vienlīdzības un proporcionalitātes principiem, un komentētu Līguma par Eiropas Savienību ("LES") 10. panta 3. punkta [4] un 11. panta 3. punkta [5] atbilstību.

10. Turpmākajā sarakstē, kas tika nosūtīta ombudam 2011. gada 18. maijā, sūdzības iesniedzējs puda viedokli, ka ombudam būtu jālūdz Komisijai sniegt informāciju par tās vispārējo politiku attiecībā uz sabiedrisko apspriešanu un par to, vai šajā sakarā ir kādas vispārējas pamatnostādnes, jo īpaši no lingvistiskā viedokļa. Ombuds uzskatīja, ka šie jautājumi ietilpst izmeklēšanas jomā, kā jau paziņots sūdzības iesniedzējam un Komisijai.

Izmeklēšana

11. Ombuds 2011. gada 14. aprīlī lūdza Komisiju sniegt atzinumu par iepriekš minētajiem jautājumiem.

12. 2011. gada 19. aprīlī, 13., 18. un 27. maijā, 17., 20. un 23. jūnijā sūdzības iesniedzējs nosūtīja ombudam papildu korespondenci, sniedzot viņam piemērus par citām sabiedriskajām apspriešanām, ko starplaikā uzsāka Komisija, dažādās valodu kombinācijās.

13. Komisija 2011. gada 15. jūlijā iesniedza savu atzinumu angļu valodā un 2011. gada 1. augustā iesniedza ombudam tulkojumu sūdzības valodā, proti, spāņu valodā. Ombuds 2.

augustā nosūtīja tulkojumu spāņu valodā sūdzības iesniedzējam, aicinot viņu iesniegt apsvērumus par to. Sūdzības iesniedzējs to izdarīja tajā pašā dienā.

14. Ombuds 2011. gada 24. novembrī iesniedza Komisijai ieteikuma projektu. Komisija 2012. gada 27. martā iesniedza sīki izstrādātu atzinumu par ombuda ieteikuma projektu. Sūdzības iesniedzējs 2012. gada 3. aprīlī iesniedza apsvērumus par Komisijas sīki izstrādāto atzinumu.

Ombuda analīze un secinājumi

A. Apspriešanās dokumenta nepublicēšana visās Savienības oficiālajās valodās un apgalvojums, ka Komisijai parasti būtu jāpublicē apspriežu dokumenti visās šajās valodās vai pēc pieprasījuma jānodrošina iedzīvotājiem tulkojumi

Ombudam iesniegtie argumenti

15. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka, publicējot dokumentu tikai angļu valodā, Komisija ir pārkāpusi savu 2007. gada Pārvaldības paziņojumu [6] un jo īpaši tā ceturto punktu, kurā teikts: *"Komisija ir apņēmusies strādāt atklāti. Tā cenšas aktīvi informēt par to, ko tā dara un kādus lēmumus tā pieņem. Pirms tiesību aktu un politikas ierosināšanas Komisijai ir plaši jāapspriežas: ES politikas kvalitāte ir atkarīga no iedzīvotāju, pilsoniskās sabiedrības organizāciju un visu ieinteresēto personu plašas līdzdalības nodrošināšanas visā politikas ķēdē. Komisija ir apņēmusies īstenot iekļaujošu pieeju, izstrādājot un īstenojot politiku, un ir apstiprinājusi iekšējo minimālo standartu kopumu apspriedēm ar ieinteresētajām personām.* Ņemot vērā šo Komisijas paziņojumu, sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka par politiku, kas skar visus iedzīvotājus, būtu jāapspriežas ar visiem pilsoņiem un visās ES oficiālajās valodās.

16. Sūdzības iesniedzējs arī uzskatīja, ka Komisija ir pārkāpusi atklātības, pārredzamības, labas pārvaldības un nediskriminācijas principus un ka tā ierobežo pilsoņu līdzdalību. Sūdzības iesniedzējs minēja piemēru citai Komisijas rīkotai sabiedriskai apspriešanai par Zaļo grāmatu par PVN [7]. Pēdējās minētās apspriešanas mērķis bija praktiski tā pati mērķgrupa kā apspriešanās. Tomēr tā dokumenti bija pieejami visās Līguma valodās.

17. Turklāt sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Komisijas izvirzītie iemesli apspriešanas publicēšanai tikai angļu valodā nav pamatoti. Ietekmes novērtējumi būtu jāplāno pietiekami savlaicīgi, lai tie būtu pēc iespējas plašāki, atklāti un pārredzami. Nav pieņemami, ka Komisija izmanto *"praktiskus risinājumus"*, kas ir pretrunā atklātības un pārredzamības principiem. Visbeidzot, tas, ka apspriešanai ir *"tehnisks raksturs"*, arī nav derīgs pamatojums, jo apspriešanas mērķis faktiski ir politisks (finanšu darījumu aplikšanas ar nodokli pārskatīšana) un galu galā ietekmēs finanšu produktu patērētājus.

18. Turpmākajā sarakstē sūdzības iesniedzējs informēja ombudu par vairākām jaunām sabiedriskajām apspriešanām, ko Komisija uzsāka par dažādiem tematiem. Sūdzības iesniedzējs jo īpaši atsaucās uz sabiedrisko apspriešanu par: I) pārskatīt pamatnostādnes par publisko finansējumu platjoslas tīkliem [8] ; II) korporatīvās pārvaldības reforma [9] ; III) paraugprakse ES valstu konkurences iestāžu sadarbībai apvienošanās jomā [10] ; IV) samazināt plastmasas maisiņu izmantošanu [11] ; V) maziem un vidējiem uzņēmumiem [12] ; VI) zvejas iespējas [13] ; VII) ziņošanas pienākumi par valsts atbalstu [14] ; VIII) darba ņēmēju pārvietošanās brīvība [15] ; IX) novērtēt valsts atbalstu audiovizuālajiem darbiem [16] ; un x) Profesionālo kvalifikāciju direktīvu [17] .

19. Sūdzības iesniedzējs īpaši uzsvēra faktu, ka Komisijas izmantotā(-ās) valoda(-as) nebija vienāda(-as) visos gadījumos [18] . Viņš norādīja, ka ombudam sniegtie piemēri “ *apliecina Komisijas īstenoto kļūdaino un patvaļīgo politiku attiecībā uz sabiedrisko apspriešanu, kas liek apšaubīt un apdraud atklātības, pārredzamības, labas pārvaldības un nediskriminācijas principus* ”. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas liecina, ka Komisijai nav ne politikas, ne skaidru vadlīniju par valodu jautājumiem konsultāciju procedūrās.

20. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka i) visiem ES pilsoņiem ir tiesības piedalīties Komisijas paredzētajā valsts politikā un ii) pilsoņi nevar izmantot šīs tiesības, ja vien viņiem nav “ *efektīvas zināšanas par apspriešanos* ”. Tas nav iespējams, ja konsultācijas ir pieejamas tikai vienā valodā vai dažās valodās. Izņēmumi no vispārējā principa, ka visas apspriedes būtu jāpublicē visās ES valodās, būtu jāinterpretē un jāpiemēro stingri. Ir pretrunīgi norādīt, ka sabiedriskās apspriešanas mērķis ir “ *sabiedrība* ” un vienlaikus darīt to pieejamu tikai vienā valodā.

21. Savā atzinumā Komisija atzina, ka “ *valodas barjera var radīt šķēršļus pilsoņu līdzdalībai sabiedriskajās apspriešanās* ”. “Komisija ir apņēmusies veicināt daudzvalodību attiecībā uz sabiedrisko apspriešanu un pastāvīgi strādā, lai uzlabotu situāciju šajā jomā. Tomēr šo mērķi var sasniegt tikai “ *pieejamo resursu robežās* ” un dažos gadījumos “ *noteiktos termiņos* ”. Komisija atsaucās uz savu paziņojumu par sabiedrisko apspriešanu [19] un norādīja, ka, pēc tās domām, tas pietiekami atspoguļo gan vienlīdzības un proporcionālītātes principus, gan LES 10. panta 3. punktu un 11. panta 3. punktu. Minētajā paziņojumā nav ietverta prasība, ka apspriežu dokumenti ir jātulko visās ES oficiālajās valodās.

22. Apspriešanas temats tika paziņots tīmekļa vietnē “*Tava balss Eiropā*” [20] visās ES oficiālajās valodās. Uzaicinājums iesniegt atbildes tika izteikts arī visās ES oficiālajās valodās. Tas tika uzskatīts par pietiekamu, lai norādītu, ka iesniegumi visās ES oficiālajās valodās ir apsveicami. Turklāt apspriešanas lapa ir pieejama angļu, franču un vācu valodā.

23. Tomēr pats apspriešanas dokuments laika ierobežojumu dēļ tika publicēts tikai angļu valodā. Finanšu nozares nodokļu jautājums ir ļoti augsta prioritāte Eiropas iestāžu darba kārtībā. Paziņojumā par nodokļiem finanšu nozarē Komisija apņēmas līdz 2011. gada vasarai veikt visaptverošu ietekmes novērtējumu, kura ietvaros tika sāktas apspriešanās. Tā kā apspriešanās periods bija astoņas nedēļas, tas tika publicēts tūlīt pēc vienošanās par tekstu angļu valodā.

24. Dokumenta tulkošana visās Savienības oficiālajās valodās ievērojami aizkavētu tā publicēšanu un padarītu ietekmes novērtējuma pabeigšanu līdz vasarai neiespējamu. Tas ir arī iemesls, kāpēc dokuments netika tulkots pēc atsevišķu pilsoņu pieprasījuma.

25. Ņemot vērā iepriekš minēto, par praktisku risinājumu tika uzskatīta tikai publikācija angļu valodā, paturot prātā, ka ieinteresētās personas var iesniegt savus komentārus attiecīgajā ES valodā. Komisija saņēma atbildes citās valodās, piemēram, spāņu, franču, vācu un portugāļu valodā. Visi viedokļi tika izskatīti vienlīdzīgi, un tie tika vienlīdz atspoguļoti apspriešanas analīzē. Nepastāvēja diskriminācija valodas dēļ.

26. Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs norādīja, ka saglabā savu sākotnējo nostāju, un norādīja, ka Komisijas norādītie iemesli nav pieņemami. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka ir absurdi sagaidīt, ka iedzīvotāji atbildēs uz sabiedriskajām apspriešanām jebkurā ES oficiālajā valodā, ja viņi iepriekš nav varējuši izlasīt vai saprast attiecīgo apspriešanas dokumentu savā valodā. Sūdzības iesniedzējs arī nepiekrīta Komisijas viedoklim, ka Līgums neuzliek pienākumu tulkot apspriežu dokumentus visās ES valodās. Viņš uzskata, ka tā ir kļūdaina interpretācija, kurā nav ņemtas vērā pamattiesības uz sabiedrības līdzdalību Savienības lietās.

27. Turklāt sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Komisijas atzinums attiecās tikai uz konkrētu apspriešanos par nodokļu uzlikšanu finanšu darījumiem, bet neatbildēja uz “*Ombuda jautājumiem par sabiedrisko apspriešanu kopumā*”. Viņš norādīja, ka, kā liecina ombuda turpmākajā sarakstē sniegtie piemēri, Komisijas lingvistiskā politika ir ļoti ierobežojoša, ierobežo pilsoņu pamattiesības piedalīties Savienības sabiedriskajās lietās un ir nepārprotami diskriminējoša. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Komisijas politika ir sistēmiska administratīva kļūme.

Ombuda novērtējums, kura rezultātā tika izstrādāts ieteikumu projekts

a) Attiecībā uz apspriešanos

28. Ombude jau sen uzskata, ka attiecībā uz Eiropas iestāžu ārējo saziņu ar pilsoņiem būtu ideāli, ka šādiem mērķiem paredzēto materiālu publicē visās oficiālajās valodās. Lai šī ārējā komunikācija būtu efektīva, ir nepieciešams, lai iedzīvotāji izprastu iestāžu sniegto informāciju [21].

29. Tomēr, ja “*ārējā komunikācija*” ir līdzeklis, kas ļauj Eiropas pilsoņiem piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā, daudzvalodība kļūst par būtisku priekšnoteikumu, lai efektīvi īstenotu pilsoņu demokrātiskās tiesības saņemt informāciju par jautājumiem un jautājumiem, kas var būt par pamatu likumdošanas rīcībai. Kā pamatoti norādīja sūdzības iesniedzējs, nav saprātīgi sagaidīt, ka Eiropas pilsoņi piedalīsies apspriešanā, kuras saturu viņi, iespējams, nesaprātīs.

30. Ņemot vērā to, ka, kā norādīja Komisija, finanšu nozares aplikšana ar nodokļiem ir visu ES

iestāžu galvenā prioritāte, šķita vēlams nodrošināt pēc iespējas plašāku sabiedrības līdzdalību, lai leģitimizētu apspriešanās procesu. Turklāt, kā norādīja sūdzības iesniedzējs, neraugoties uz tā “*tehnisko*” raksturu, šis temats bija tieši ieinteresēts lielos sabiedrības sektoros, jo iespējamajos finanšu darījumu nodokļus, visticamāk, novirzīs uz patērētājiem finanšu struktūras banku izmaksu vai citu maksu veidā.

31. Šajā gadījumā visi Savienības pilsoņi varēja pārliecināties, ka Komisija ir uzsākusi apspriešanos par nodokļu uzlikšanu finanšu nozarē, kuras beigu datums bija 2011. gada 19. aprīlis. Kā norādīja Komisija un ombuds varēja pārbaudīt, tīmekļa vietnē “*Tava balss Eiropā*” 23 Savienības oficiālajās valodās patiešām ir iekļauts saraksts ar visu uzsākto apspriežu nosaukumiem, tostarp tiem, kas attiecas uz šīs sūdzības priekšmetu. Tomēr, ņemot vērā to, ka apspriešanas lapa bija pieejama tikai šajās trijās valodās, tikai ES pilsoņi, kuri runā angļu, franču vai vācu valodā, varēja iegūt sīkāku informāciju, piemēram, par to, kā iesniegt savus komentārus. Turklāt, tā kā apspriešanas dokuments tika sagatavots tikai angļu valodā, tikai ES pilsoņi, kas runāja angļu valodā, varēja efektīvi iepazīties ar apspriešanas faktisko saturu, tās pamatojumu, izvirzītajām problēmām un paredzētajiem pasākumiem.

32. Tāpēc ir nenoliedzami, ka tikai ierobežots skaits ES pilsoņu faktiski varēja izmantot savas tiesības “*piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē*”, kā paredzēts LES 10. panta 3. punktā. Rezultātā LES 11. panta 3. punktā prasītās “*plašās apspriešanās*” aprobežojās ar angļu valodā runājošām “*attiecīgajām pusēm*”. Tādējādi pilsoņi, kas nerunā angļu valodā, *ab initio* tika izslēgti no šīs demokrātiskās darbības.

33. Savā atzinumā Komisija norādīja, ka tā ir saņēmusi atbildes citās valodās, nevis angļu valodā, proti, spāņu, franču, vācu un portugāļu valodā. Lai gan šis apgalvojums precīzi neatbild uz ombuda iv) jautājuma otro daļu, proti, par to, kādās Līguma valodās Komisija saņemta atsauksmes no plašas sabiedrības, nepietiek arī konstatēt, ka atsevišķi pilsoņi patiešām piedalījās apspriešanās, neraugoties uz to, ka tas netika publicēts viņu dzimtajā valodā.

34. No vienas puses, nav iespējams noteikt, cik daudz pilsoņu faktiski bija atturējušies iesniegt atbildes, jo dokuments nebija pieejams viņu valodā. No otras puses, saskaņā ar ombuda pētījumu [22] no kopumā 16 pilsoņu atsauksmēm šajā apspriešanās 11 bija angļu valodā (aptuveni 70 %), bet pārējie bija franču vai vācu valodā, proti, valodās, kurās apspriešanas tīmekļa vietnē tika sniegta papildu informācija. Nešķiet, ka no plašas sabiedrības saņemtās atbildes būtu citās Komisijas norādītajās valodās. Turklāt ombuds izlasīja vairākus viedokļus apspriešanās un varēja pārliecināties, ka daži respondenti nepiekrīt Komisijas lēmumam publicēt apspriešanas dokumentu tikai angļu valodā.

35. Ombuds uzskata, ka tas liecina, ka pat tad, ja ES pilsoņi var efektīvi piedalīties apspriešanās, lingvistiskie ierobežojumi joprojām tiek uztverti kā nevienlīdzīga attieksme pret tiem, kuri nerunā valodā, ko Komisija izvēlējusies apspriešanai. Pati Komisija savā atzinumā atzina, ka valodas barjera patiešām var būt šķērslis pilsoņu tiesībām piedalīties sabiedriskajā apspriešanās.

36. Sprieduma *Kik* [23] 82. punktā Pirmās instances tiesa (tagad — Vispārējā tiesa) nosprieda,

ka atsaucēs uz Līgumu attiecībā uz valodu lietošanu nevar uzskatīt par tādām, kas apliecina vispārēju Savienības tiesību principu, kas ikvienam pilsonim piešķir tiesības jebkuros apstākļos iegūt versiju, kas varētu ietekmēt viņa intereses, viņa valodā [24] . No tā izriet, ka var būt apstākļi, kuros šīs tiesības nevar piemērot. Tomēr tie būtu jāierobežo un jāpamato katru reizi [25] . Citiem vārdiem sakot, nevienlīdzīga attieksme ir pieļaujama, ja tai ir saprātīgs un objektīvs pamatojums. Šajā lietā Komisija atsaucās uz a) apspriešanās tehnisko raksturu; un b) tās steidzamību kā iemesls dokumenta publicēšanai tikai angļu valodā. Līdz ar to rodas jautājums, vai Komisijas norādītie iemesli ir pietiekami, lai attaisnotu lingvistiskos ierobežojumus šajā lietā.

37. Attiecībā uz apspriešanas tehnisko raksturu ombuds norādīja, ka Komisija minēja šo aspektu savā 2011. gada 11. marta atbildē sūdzības iesniedzējam, bet savā atzinumā to neatkārtoja. Tāpēc ombuds uzskatīja, ka Komisija ir atteikusies no šā argumenta un neieņēma nostāju šajā jautājumā.

38. Komisija savā atzinumā norādīja uz “*pieejamajiem resursiem*”, kas ierobežo tās centienus uzlabot daudzvalodību sabiedriskajās apspriešanās. Ombuds neuzskatīja, ka šie neskaidrie noteikumi ir pietiekami, lai attaisnotu Komisijas iespējamās finansiālos ierobežojumus, piemērojot daudzvalodības principu šajā lietā.

39. Ciktāl Komisija, lai pamatotu savu nostāju, ir norādījusi steidzamības iemeslus, ombuds uzskatīja, ka šādi apsvērumi nevar būt pietiekami, lai ļautu Komisijai pilnībā neievērot LES 10. panta 3. punktā, lasot to kopsakarā ar LES 11. panta 3. punktu, paredzētos līdzdalības un pārskatāmības mērķus, ja vien grūtības, ar kurām tā saskartos, pilnībā īstenojot šīs tiesību normas, nav nepārvaramas. Ombuds uzskata, ka tas tā nav. Katrā ziņā, pat ja tas tā būtu, Komisijas iemesls, kāpēc tā neko netulko nevienā no apspriešanās procesa posmiem, ir acīmredzami nesamērīgs.

40. Lai gan dokumenta publicēšana bija steidzama un bija jāpabeidz, tiklīdz tika panākta vienošanās par tekstu angļu valodā, arguments, ko ombuds neapstrīdēja, Komisija joprojām varēja nodrošināt, ka tajā var piedalīties pilsoņi, kas runā angļu valodā. Jo īpaši Komisija būtu varējusi vismaz nodrošināt pilsoņiem, pat pēc publicēšanas, bet vēl pietiekami daudz laika, lai viņi varētu nosūtīt atbildes, ar apspriežu dokumenta galveno daļu tulkojumu visās Līguma valodās. Komisija vismaz varēja sniegt pamatinformāciju, kas pieejama apspriešanas tīmekļa vietnē angļu, franču un vācu valodā visās Līguma valodās. Vēl viens risinājums būtu nodrošināt iedzīvotājiem tulkojumu pēc pieprasījuma .

41. Ja Komisija būtu izmantojusi kādu no šiem līdzekļiem, tā būtu varējusi izvairīties no kavēšanās ar apspriešanas uzsākšanu, jo tulkojums būtu iesniegts *a posteriori* . Turklāt tulkojumi pēc pieprasījuma būtu samazinājuši vajadzīgos centienus izmaksu un cilvēkresursu ziņā, jo tie būtu nodrošināti tikai tajās valodās, par kurām tika iesniegts pieprasījums. Komisija uzskata, ka nešķiet, ka tā būtu ņēmusi vērā kādu no šīm alternatīvām. Gluži pretēji, atbildot uz ombuda ii) jautājuma pirmo daļu, Komisija norādīja, ka “*apvainojums pēc pieprasījuma netika tulkots*”, ņemot vērā iepriekš minētos laika ierobežojumus. Diemžēl Komisija, kā to lūdza ombuds, neprecizēja, vai tā faktiski ir saņēmusi tulkošanas pieprasījumus.

42. Turklāt Ombuds nešaubījās, ka, publicējot dokumentu angļu valodā, ievērojams skaits potenciālo pienesumu faktiski tika izslēgts no dalības apspriešanās, jo viņi to nesaprata. Tas varēja būt diskriminējoši. Ombuds norādīja, ka Komisija savā atzinumā nav pievērsusies sūdzības iesniedzēja argumentam šajā sakarā. Tā vietā Komisija aprobežojās ar apgalvojumu, ka nepastāvēja diskriminācija starp iemaksām valodas dēļ. Tomēr šīs sūdzības priekšmets bija nevis iespējamā pienesumu diskriminācija, bet gan potenciālo pienesumu diskriminācija, kas notika ļoti agrīnā apspriešanās procesa posmā.

43. Ombuds uzskata, ka iepriekš minētā darbības joma liecina par to, ka Komisija i) nepamatoti un ii) nesamērīgi ierobežoja pilsoņu, kuri nerunā angļu valodā, tiesības tikt uzklaštiem. Tas bija administratīvas kļūmes gadījums.

44. Ņemot vērā to, ka līdz brīdim, kad viņa izmeklēšana par šo sūdzību jau bija pabeigta, ombudam vairs nebija iespējams meklēt risinājumu, kas novērstu iepriekš minēto administratīvo kļūmi un apmierinātu sūdzības iesniedzēju saskaņā ar ombuda statūtu 3. panta 5. punktu [26]. Tomēr, tā kā izskatāmās sūdzības pamatā esošajam vispārīgajam jautājumam bija skaidra vispārēja ietekme un tādējādi to varētu atrisināt nākotnē, ombuds iesniedza pirmo ieteikuma projektu, kas izklāstīts turpmāk.

b) attiecībā uz vispārējo valodu praksi konsultāciju procedūrās

45. Sākumā ombuds atgādināja, ka Lisabonas līgums nostiprina pilsoņu un apvienību tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē [27]. Turklāt tajā noteikts, ka Savienības iestādēm ir jāuztur atklāts, pārredzams un regulārs dialogs ar pārstāvības organizācijām un pilsonisko sabiedrību. Ombuds uzskata, ka “*regulārs dialogs*” nozīmē iesaistīties patiesās debatēs ar pilsonisko sabiedrību par politiku. Pirmais solis šajā nolūkā ir informēt un apspriesties ar tām par iespējamām iniciatīvām. Tieši šajā posmā Komisija tiek aicināta uzņemties būtisku lomu sabiedriskajā apspriešanās.

46. Pats par sevi saprotams, ka daudzvalodība vienlaikus ir līdzeklis, kas ļauj Komisijai iesaistīt pēc iespējas vairāk pilsoņu tās sabiedriskajā apspriešanās, un garantija, ka pilsoniskā sabiedrība kopumā var pārbaudīt Savienības darbību saskaņotību un pārredzamību.

47. Lai gan Komisija nesniedza skaidru un precīzu atbildi uz ombuda izmeklēšanā iekļauto apgalvojumu, no Komisijas atzinuma kopējā satura ombuds secināja, ka, pēc tās domām, daudzvalodības princips sabiedriskajās apspriešanās ir piemērojams atkarībā no “*pieejamajiem resursiem*” un “*laika ierobežojumiem*”. Tomēr ne Komisijas atzinuma saturs, ne sabiedriskās apspriešanas piemēri, ko ombuds analizējis šīs izmeklēšanas gaitā, neprecizē i) apstākļus, kādos minētos iespējamajos izņēmumos var piemērot; un, vēl svarīgāk, ii) iedzīvotājiem pieejamās garantijas.

48. Pirmkārt, ombuds uzskatīja, ka Komisijas paziņojums, ka paziņojums par apspriešanos: a) “*pietiekami atspoguļo gan vienlīdzības un proporcionalitātes principus, gan Līguma par Eiropas Savienību 10. panta 3. punktu un 11. panta 3. punktu*”, un b) neprasa, lai apspriešanas

dokumenti tiktu publicēti visās Līguma valodās, ir pilnīgi neapmierinošs.

49. No vienas puses, ir grūti saprast, kā var uzskatīt, ka iepriekš minētie principi un panti ir ievēroti saistībā ar jautājumu, kas pat nav minēts paziņojumā.

50. No otras puses, tas, ka paziņojumā nav noteikumu par sabiedriskajā apspriešanā lietotajām valodām, noteikti nepadara jautājumu par lieku. No šīs situācijas drīzāk izriet, ka šajā paziņojumā nav pienācīgi ņemti vērā konsultāciju procedūras būtiskie aspekti, lai gan tie būtu jāņem vērā.

51. Otrkārt, Ombuds varētu pārliecināties, ka portālā “*Jūsu balss Eiropā*”, kas ir “*Eiropas Komisijas “vienotais piekļuves punkts” plašam konsultāciju, diskusiju un citu instrumentu klāstam*”, kas ļauj iedzīvotājiem “*aktīvi piedalīties Eiropas politikas veidošanas procesā*”, nav ietverti nekādi pilnvērtīgi paskaidrojumi par to, kāpēc apspriešanas dokumenti nav pieejami visās ES oficiālajās valodās.

52. Lai gan ir taisnība, ka mājas lapā ir sadaļa “*Kāpēc kāda informācija nav manā valodā?* [Saite]”, vienīgā atsauce uz konsultācijām norāda, ka “*jo īpaši apspriešanās dokumenti, kas paredzēti specializētām auditorijām, ne vienmēr tiek publicēti visās valodās. Tomēr atbildes ir pieņemamas visās ES valodās, ja vien apspriešanas dokumentos nav skaidri norādīts citādi.*” Atlikušie skaidrojumi, kas pieejami, izmantojot saiti uz bieži uzdotajiem jautājumiem par Eiropas portālu [28], ir vispārīgi un galvenokārt attiecas uz informācijas valodu minētajā tīmekļa vietnē. Tomēr nav sniegta konkrēta informācija par apspriešanos.

53. Tāpēc ombuds apšaubīja, vai Komisijai ir skaidra valodu politika attiecībā uz sabiedrisko apspriešanu. Šīs šaubas pastiprināja sūdzības iesniedzēja turpmākajā sarakstē ar ombudu sniegtie apspriešanās piemēri. No šiem piemēriem izriet, ka Komisija sabiedriskajā apspriešanā izmanto dažādas valodu kombinācijas, kas ne vienmēr atbilst paredzamam modelim.

54. Lai gan apspriešanas temats (t. i., nosaukums) vienmēr ir pieejams visās ES valodās vietnē “*Tava balss Eiropā*”, tikai viena no 11 apspriešanas tīmekļa vietnēm, ko nodrošina sūdzības iesniedzējs, ir pieejama visās Līguma valodās (proti, vienā par korporatīvo pārvaldību). Pārējā daļā trīs ir pieejami angļu, franču un vācu valodā (proti, konsultācijas par PVN nākotni, par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un profesionālo kvalifikāciju), bet septiņi — tikai angļu valodā. Šāda situācija acīmredzami neatbilst Ombuda iedibinātajai nostājai [29], ka laba pārvaldība prasa, lai ES iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, cik vien iespējams, sniegtu informāciju iedzīvotājiem viņu dzimtajā valodā.

55. Turklāt nav skaidrs, vai tikai īpaši mērķorientētas apspriešanās tiek publicētas ierobežotā skaitā ES valodu, kā norādīts portālā “*Tava balss Eiropā*”. Piemēram, apspriešanas dokuments par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos bija pieejams tikai angļu valodā, lai gan tas attiecās uz ES pilsonības būtisku aspektu, tādējādi ietekmējot visus ES pilsoņus. Tāpat arī apspriešanās par plastmasas maisiņu izmantošanas samazināšanu, kas īpaši vērsta uz “*sabiedrības*” un kurā bija acīmredzams, ka daudzi iedzīvotāji dos savu ieguldījumu attiecīgā “*veselā saprātā*” temata dēļ, tika publicēta tikai angļu valodā. Tas pats notika saistībā ar apspriešanos par

maziem un vidējiem uzņēmumiem, savukārt apspriešanas dokuments par publisko finansējumu platjoslas tīkliem, kuru mērķgrupu veidoja *valstis, valsts iestādes, elektronisko sakaru operatori, platjoslas tīklu investori*, tika publicēts visās ES valodās.

56. Tāpēc ombuds secināja, ka kritēriji, ko Komisija izmanto, lai samazinātu to ES valodu skaitu, kurās tā publicē sabiedrisko apspriešanu, nav skaidri.

57. No tā izriet, ka, runājot par Komisijas sabiedriskās apspriešanas politiku, LES 10. panta 3. punktā un 11. panta 3. punktā paredzētie atkārtotie izņēmumi no pilsoņu demokrātiskas līdzdalības lēmumu pieņemšanas procesā un plašas apspriešanās ar Komisiju principiem nebija objektīvi, pamatoti un samērīgi vai netika pierādīti. Tas bija administratīvas kļūmes gadījums.

58. Ņemot vērā to, ka Komisija ir atbildīga par to, lai tiktu izbeigta ombuda konstatētā administratīvā kļūme, kas skar iedzīvotājus kopumā, Ombuds sagatavoja otro ieteikuma projektu, kas izklāstīts turpmāk.

Ombuda ieteikumu projekti bija šādi:

“ 1. Komisijai principā būtu jāpublicē apspriešanās dokumenti visās Savienības oficiālajās valodās vai pēc pieprasījuma jānodrošina iedzīvotājiem tulkojums. To darot, Komisijai būtu jāņem vērā, ka Lisabonas līgumā īpaša uzmanība ir pievērsta pilsoniskās sabiedrības tiesībām piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē.

2. Turklāt Komisijai būtu jāizstrādā skaidras, objektīvas un pamatotas pamatnostādnes par Līguma valodu izmantošanu sabiedriskajā apspriešanās, paturot prātā, ka visiem LES 10. panta 3. punktā un 11. panta 3. punktā paredzētajiem ierobežojumiem attiecībā uz principiem par pilsoņu demokrātisku līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā un plašas apspriešanās ar Komisiju principiem ir jābūt pamatoti un samērīgi. Šīm pamatnostādnēm jābūt publiski pieejamām un viegli pieejamām. Komisija tos varētu iekļaut savos izcilajos vispārīgajos principos un minimālajos standartos attiecībā uz apspriešanos ar ieinteresētajām personām vai vismaz tīmekļa vietnē “Tava balss Eiropā”.

Ombudam iesniegtie argumenti pēc viņa ieteikumu projekta

Komisijas sīki izstrādātais atzinums

59. Sīki izstrādātajā atzinumā par ieteikumu projektiem Komisija norādīja, ka tai par prioritāti ir jānosaka tulkošanas darbs, ņemot vērā tās dažādo darbību, kā arī pieejamo budžeta un cilvēkresursu nozīmi un steidzamību. Tulkošanas budžets ir iesaldēts un, visticamāk, saglabāsies. Tiklīdz būs izpildīti juridiskie pienākumi, piemēram, tiesību aktu tulkošana, Komisija turpina par prioritāti noteikt savu tulkošanas darbību starp konkurējošām vajadzībām, lai pēc iespējas labāk izmantotu pieejamos resursus. Lai gan ne Līgumos, ne Regulā Nr. 1/1958 [30], ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas, nav noteikts juridisks pienākums

tulkot visus publiskos dokumentus, Komisija izdarīja politisku izvēli palielināt pārredzamību un uzlabot politikas veidošanu, tulkojot “*lielu daļu sava darba, kas pārsniedz likumdošanas jomu un ārpus tās*”.

60. Komisijas paziņojumā par sabiedrisko apspriešanu ir nošķirta apspriešanās, ko Komisija uzsāka pirms tiesību akta priekšlikuma pieņemšanas, un tam sekojošais formalizētais un obligātais lēmumu pieņemšanas process saskaņā ar Līgumiem. Tiesa pati ir nospriedusi, ka nepastāv vispārējs Savienības tiesību princips, saskaņā ar kuru ikvienam pilsonim būtu jābūt tādām dokumentam, kas jebkurā gadījumā varētu viņu ietekmēt, iztulkot viņa valodā. Turklāt apspriešanās publicēšana nenozīmē dokumenta *nosūtīšanu* pilsoņiem Regulas Nr. 1/1958 3. panta nozīmē. Tomēr pilsoņiem ir tiesības iesniegt savus komentārus jebkurā oficiālajā valodā.

61. Līdzīga situācija rodas saistībā ar Komisijas tīmekļa vietnē publicēto informāciju. Komisija cenšas šādu informāciju darīt pieejamu pēc iespējas vairākās valodās, vienlaikus panākot līdzsvaru starp šādu tulkojumu izmaksām un ieguvumiem, kuru sniegšana pārsniedz tās juridiskās saistības. Valodas izvēle ir atkarīga no dažādiem faktoriem, piemēram, informācijas rakstura, steidzamības, piemērotības un mērķauditorijas. Komisijas paziņojumā par sabiedrisko apspriešanu jau ir paredzēts, ka apspriešanās metodei un tās apjomam jābūt samērīgam ar tās ietekmi un konkrētiem ierobežojumiem.

62. Attiecībā uz Ombuda ierosinājumu pēc pieprasījuma nodrošināt tulkojumus Komisija uzskatīja, ka apspriešanās dokumentu tulkošana, kas paredzēta plašai auditorijai, pēc viena pilsoņa pieprasījuma būtu neefektīva vai ekonomiska. Turklāt tas nozīmētu piešķirt prioritāti vienai konkrētai valodai salīdzinājumā ar citu valodu. Valodas izvēle pieder iestādei, un to nosaka, pamatojoties uz vairākiem ar apspriešanos saistītiem faktoriem. Tas nevar būt atkarīgs no individuāliem pieprasījumiem. Turklāt Komisija strādā pie jauna mašīntulkošanas dienesta, kas no 2013. gada beigām varētu sniegt ieguldījumu pakalpojumos, ko Komisija piedāvā vai atbalsta iedzīvotājiem un dalībvalstīm.

63. Kopumā Komisija uzskatīja, ka tās pašreizējā tulkošanas politika nekādā veidā neierobežo Līgumā noteiktās pilsoņu tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē. Pilsoņiem ir vienlīdzīga piekļuve lēmumu pieņemšanas procesam, jo Komisijas priekšlikumi tiek publicēti Oficiālajā Vēstnesī visās oficiālajās valodās. Iekšējos sagatavošanas dokumentus iesniedz Eiropas un valstu parlamentiem Komisijas lietotajā valodas versijā. Attiecībā uz tiesībām uz plašu apspriešanos LES ir atsauce uz “*iesaistītajām pusēm*”, kas ir apzināti ierobežojošs izteiciens, kas ļauj Komisijai neadresēt visas apspriešanās ar visiem pilsoņiem. Visbeidzot, pārskatāmība attiecībā uz publisku piekļuvi dokumentiem darbojas vienādi, proti, piekļuve vienmēr tiek piešķirta pieprasīto dokumentu esošajām valodu versijām.

64. Tomēr Komisija ņēma vērā Ombuda apsvērumus par nekonsekvenci oficiālo valodu izmantošanā tās sabiedriskajās apspriešanās. Lai labotu šo situāciju, Komisija apņēmas strādāt pie saskaņotākas valodu politikas saskaņā ar prioritātēm, kas noteiktas paziņojumā par tulkojumiem [31].

Sūdzības iesniedzēja apsvērumi

65. Savos apsvērumos par Komisijas sīki izstrādāto atzinumu sūdzības iesniedzējs atgādināja demokrātijas principus, kas noteikti LES 9. [32] . pantā, 10. panta 3. punktā un 11. panta 3. punktā, un norādīja, ka tikai ekonomiski iemesli nevar dot Komisijai tiesības atkāpties no tiem. Ja nauda ir problēma, Komisija varētu apsvērt iespējamo lieko izmaksu novēršanu.

Ombuda novērtējums pēc viņa ieteikumu projekta

66. Ombuds ir rūpīgi iepazinies ar Komisijas sīki izstrādāto atzinumu, bet joprojām nepārliecina tās argumenti. Ombuds piekrīt Komisijai, ka tiesību aktu priekšlikumu publicēšana visās valodās ir nepieciešama, lai pilsoņi varētu īstenot savas “ *tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē*” (LES 10. panta 3. punkts). Tomēr ombuds nevar pieņemt, ka šāda publicēšana ir pietiekama, lai garantētu šīs tiesības. Gluži pretēji, tieši iepriekšējā posmā, proti, kad Komisijas prāts vēl nav izveidots un tās priekšlikumi vēl nav pieņemti, pilsoņi būtu jāaicina piedalīties un paust savu viedokli par turpmākajiem tiesību aktiem un tādējādi ietekmēt lēmumu pieņemšanu ES. ES tiesību akti un tiesības, ko tie piešķir ES pilsoņiem, nav paredzēti, lai paliktu miruša vēstule. Ir grūti iedomāties, kā pilsoņi faktiski varētu izmantot Līgumā garantētās tiesības un tieši ietekmēt Savienības lietas, ja viņi apzinās Komisijas nostāju tikai tad, kad tā ir izveidota un ir sācies oficiālais likumdošanas process. Tas zināmā mērā var būt iespējams lobēšanas organizācijām ar labiem resursiem, kas pārstāv konkrētas interešu grupas, bet ne lielākajai daļai iedzīvotāju.

67. Ombudu nepārliecina arī Komisijas atsauces uz tās juridiskajām saistībām šajā sakarā. Ombuds atzīst, ka LES 11. panta 3. punktā patiešām ir atsauce uz apspriešanos ar “ *attiecīgajām pusēm* ” un ka dažos kontekstos šī frāze attiecas uz konkrētām grupām, nevis uz visiem pilsoņiem. Tomēr, kā minēts ombuda ieteikumu projektā (sk. iepriekš 55. punktu), dažās sabiedriskajās apspriešanās “ieinteresētās puses” pēc pašas Komisijas domām ir Eiropas pilsoņi kopumā. Tomēr pat šādas konsultācijas dažkārt tiek publicētas tikai vienā oficiālajā valodā vai tikai dažās oficiālajās valodās.

68. Turklāt ombuds uzskata, ka 11. panta 3. punkta īpašās prasības nevajadzētu interpretēt kā tādas, kas ierobežo vispārīgākus LES II sadaļas noteikumus, jo īpaši 9. pantu, 10. panta 3. punktu un 11. panta 1. punktu, kuros skaidri pausts nodoms veicināt demokrātiju un sabiedrības iesaistīšanos Savienības lietās. Tādējādi Komisijas pienākums ļaut visiem pilsoņiem informēt sevi par sabiedriskās apspriešanas priekšmetu tieši izriet no demokrātijas principiem, kas ir Savienības pamatā.

69. Turklāt, raugoties no šāda viedokļa, resursu un budžeta ierobežojumi nevar būt par pamatu, lai *sistemātiski* uzliktu slogu iedzīvotājiem maksāt par konsultāciju dokumentiem, kas jātulko, ja viņi vēlas piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē, izmantojot Komisijas rīkotās sabiedriskās apspriešanas. Tāpēc ombuds paliek pie sava ieteikuma projektā paustā viedokļa, ka “ **Komisijai būtu jānodrošina, ka visi Eiropas iedzīvotāji spēj izprast tās sabiedriskās apspriešanas, kas principā būtu jāpublicē visās oficiālajās valodās** ”.

70. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds ar nožēlu secina, ka Komisija i) nav izrādījusi patiesu vēlmi nodrošināt, ka visi **Eiropas iedzīvotāji spēj saprast sabiedriskās apspriešanas, kas principā būtu jāpublicē visās Līguma valodās**, un ii) nav sniegusi pārliecinošu un pieņemamu pamatojumu Līguma valodu izmantošanas ierobežošanai konsultāciju procedūrās. Tādējādi Komisija turpina administratīvas kļūmes, kas konstatētas ombuda ieteikuma priekšlikuma projekta 43. un 57. punktā.

71. Ņemot vērā to, ka pilsoņu tiesības piedalīties Eiropas Savienības lietās ir būtisks Savienības demokrātiskās darbības, tās atklātības un pārredzamības un galu galā arī Eiropas pilsonības kā tādas aspekts, ombuds būtu uzskatījis, ka šis gadījums ir pelnījis īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam saskaņā ar viņa statūtu 3. panta 6. punktu [33]. Tomēr Ombuds norāda, ka 2012. gada 14. jūnijā Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju “*Sabiedriskā apspriešana un to pieejamība visās ES valodās*” [34], kuras 2. punkts “*nodrošina Komisiju, lai nodrošinātu, ka tiek pilnībā ievērotas un īstenotas ikviena ES pilsoņa tiesības vērsties pie ES iestādēm jebkurā no ES oficiālajām valodām, nodrošinot, ka sabiedriskās apspriešanas ir pieejamas visās ES oficiālajās valodās, ka pret visām apspriešanām izturas vienādi un ka starp apspriešanām nav diskriminācijas valodas dēļ*”. Tāpēc Parlaments nesen pieņēma rezolūciju, kas attiecas uz ombuda ieteikumu projektu Komisijai. Šādos apstākļos īpašais ziņojums šajā lietā šķiet lieks.

74. Tādējādi ombuds izbeidz izmeklēšanu par šo sūdzību ar kritisku piezīmi turpmāk tekstā.

B. Ombuda aizrādījums

Ombuds izbeidz izmeklēšanu par šo sūdzību ar šādu kritisku piezīmi:

Komisijai būtu jānodrošina, ka visi Eiropas iedzīvotāji spēj saprast sabiedriskās apspriešanas, kas principā būtu jāpublicē visās oficiālajās valodās. Tās nespēja to darīt ir administratīvas kļūmes gadījums.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu. Ombuds arī nosūtīs lēmuma kopiju Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, lai Parlaments to varētu ņemt vērā, izskatot Komisijas atbildi uz 2012. gada 14. jūnija rezolūciju. Viņš arī informēs Parlamentu par Komisijas turpmākajiem pasākumiem saistībā ar kritisku piezīmi.

P. Nikiforos Diamandouros

Strasbūrā, 2012. gada 4. oktobrī

[1] Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu

komitejai un Reģionu komitejai par nodokļiem finanšu nozarē (COM/2010/549), pieejams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/com_2010_0549_en.pdf
[Saite]

[2]

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2011_02_financial_sector_taxation_en.htm
[Saite]

[3]

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/financial_sector/consultation_en.htm
[Saite]

[4] " *Ikvienam pilsonim ir tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē. Lēmumus pieņem cik vien iespējams atklāti un tuvināti pilsoņiem.* "

[5] " *Eiropas Komisija veic plašas apspriedes ar attiecīgajām pusēm, lai nodrošinātu, ka Savienības darbības ir saskaņotas un pārredzamas.* "

[6] Eiropas Komisijas 2007. gada 30. maija paziņojums par pārvaldību, pieejams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/doc/governance_statement_en.pdf [Saite]

[7] Zaļā grāmata par PVN nākotni — Ceļā uz vienkāršāku, stabilāku un efektīvāku PVN sistēmu, pieejama šeit:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.html
[Saite]

[8] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_broadband_guidelines/index_en.html
[Saite]

[9] http://ec.europa.eu/news/business/110427_en.html [Saite]

[10] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_merger_best_practices/index_en.html
[Saite]

[11] Apspriešanās par iespējām samazināt plastmasas iepirkumu maisiņu izmantošanu un iespējām uzlabot bionoārdīšanās prasības Direktīvā 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu un bioloģiski noārdāmu iepakojuma produktu redzamību patērētājiem. Pieejams tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/environment/consultations/plasticbags_en.html [Saite]

[12] Sabiedriskā apspriešana: Mazie uzņēmumi, lielā pasaule — jauna partnerība, lai palīdzētu MVU izmantot globālās iespējas. Pieejams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/enterprise/policies/international/listening-stakeholders/public-consultation-sme-support/index_en.htm
[Saite]

[13] http://ec.europa.eu/fisheries/partners/consultations/fishing_opportunities/index_en.html
[Saite]

[14] Apspriešanās par valsts atbalsta ziņošanas pienākumu grozīšanu, pieejama tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_reporting_obligations/index_en.html
[Saite]

[15] Apspriešanās par ES iniciatīvām, lai īstenotu ES noteikumus par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, pieejama tīmekļa vietnē:
<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=699&consultId=8&visib=0&furtherConsult=yes&langId=en>
[Saite]

[16] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_state_aid_films/index_en.html [Saite]

[17] Apspriešanās: Profesionālo kvalifikāciju direktīvas modernizēšana, pieejama tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/professional_qualifications_directive
[Saite]

[18] Komisijas izmantotās valodas bija šādas: (I) paziņojums angļu valodā, apspriešanas dokuments visās ES valodās; II) paziņojuma un apspriešanas dokuments visās ES valodās; III) paziņojuma un apspriešanas dokuments angļu valodā; IV) paziņojumu un apspriešanas dokumentu angļu valodā; V) paziņojumu un apspriešanas dokumentu angļu valodā; VI) paziņojums angļu valodā, apspriešanas dokuments visās ES valodās; VII) paziņojums angļu valodā, apspriešanas dokuments visās ES valodās; VIII) paziņojums angļu, franču un vācu valodā, apspriešanas dokuments angļu valodā; IX) paziņojums angļu valodā, apspriešanas dokuments visās ES valodās; x) paziņojums angļu, franču un vācu valodā, apspriešanas dokuments visās ES valodās.

[19] Komisijas paziņojums: Ceļā uz pastiprinātu apspriežu un dialoga kultūru — Komisijas apspriešanās ar ieinteresētajām personām vispārīgie principi un minimālie standarti (COM(2002)704), 2002. gada 11. decembris.

[20] http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/2011/index_en.html [Saite]

[21] Sk. Eiropas Ombuda lēmumu par sūdzību 871/2006/(BB)MHZ, 2.9. punkts.

[22] http://circa.europa.eu/Public/irc/taxud/consultation_taxation/library [Saite]

[23] Pirmās instances tiesas 2001. gada 8. jūlija *spriedums lietā T-120/99 Kik/ITSB* (Recueil, II-2235. lpp., 64. punkts). Tiesa apstiprināja šo spriedumu apelācijas tiesvedībā: Lieta C-361/01, *Kik/ITSB*, 2003, ECR-I-8283, 83. punkts.

[24] Vispārējā tiesa atkārtoja iepriekš minēto viedokli savos jaunākajos spriedumos lietā T-205/07 *Itālija pret Komisiju*, 2011. gada 3. februāra spriedums, Krājumā vēl nav publicēts,

50. punkts, un apvienotajās lietās T-156/07 un T-232/07 *Spānija/Komisija*, 2010. gada 13. septembra spriedums, Krājumā vēl nav publicēts, 53. punkts (sākotnējā franču valodā): “ *...ainsi qu’il a déjà été jugé par la Cour, les nombreuses références dans le traité CE à l’emploi des langues ne peuvent être considérées comme étant la manifestation d’un principe général de droit communautaire assurant à chaque citoyen le droit à que tout ce qui serait uzņēmīgs d’affecter ses intérêts soit rédigé dans sa langue en toutes circonstances.* ”

[25] ģenerālvokāta Pojareša Maduru [Poiars Maduro] secinājumi lietā C-160/03, 38. punkts.

[26] “*Ceturtāl iespējams, ombuds meklē risinājumu sadarbībā ar attiecīgo iestādi vai struktūru, lai novērstu administratīvas kļūmes un apmierinātu sūdzību.* ”

[27] Par šo tematu sk. ombuda prezentāciju Eiropas Politikas centra brokastu politikas informatīvajā izdevumā, kas notika Briselē 2011. gada 23. maijā. Pieejams tīmekļa vietnē: <http://www.ombudsman.europa.eu> [Saite]

[28] http://europa.eu/abouteuropa/faq/index_en.html [Saite]

[29] Sk. ombuda lēmumus lietās 939/99/ME, 1146/2001/IP un viņa īpašo ziņojumu Eiropas Parlamentam pēc ieteikuma projekta Eiropas Savienības Padomei lietā 1487/2005/GG, visi pieejami vietnē www.ombudsman.europa.eu.

[30] Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas, OV L 6.10.1958., 385. lpp.

[31] Paziņojums Komisijai: Tulkošana Komisijā — reaģējot uz 2007. gada un turpmākām problēmām (SEC(2006)1489).

[32] “ *Visās darbībās Savienība ievēro pilsoņu vienlīdzības principu, kas saņem vienlīdzīgu uzmanību no tās iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām* [..].”

[33] Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmums par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (94/262/EOTK, EK, Euratom), OV L 113, 15. lpp. 3. panta 6. punktā ir noteikts: “ *Ja ombuds konstatē administratīvu kļūmi, viņš informē attiecīgo iestādi vai struktūru, vajadzības gadījumā izstrādājot ieteikumu projektu. Šādi informēta iestāde vai struktūra trīs mēnešu laikā nosūta ombudam sīki izstrādātu atzinumu.* ”

[34] Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. jūnija rezolūcija par sabiedriskajām apspriešanām un to pieejamību visās ES valodās (2012/2676(RSP))
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0256&language=EN>
[Saite]